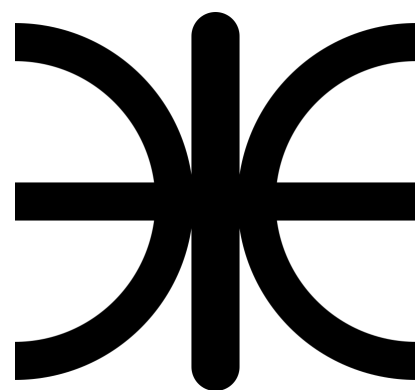


Περί ερπετοειδών, αποστασίας Κρόνου, ομάδος Έψιλον και λοιπών απατών που διακινούνται στο διαδίκτυο

Ούτε ως μύθοι, ούτε ως παραμύθια μπορούν να χαρακτηριστούν όσα θα παρουσιαστούν συνοπτικά παρακάτω...



Οι μεν μύθοι κρύβουν κωδικοποιημένες αλήθειες, τα δε παραμύθια έχουν ωφέλιμο δίδαγμα. Τα άλλα είναι ανόητα, δηλαδή άνευ νου, άλογα. Ούτε κρύβουν «νουν αληθείας» (κατά την φράση του Ανδρέα Κάλβου), ούτε διδάσκουν κάτι ωφέλιμο για το βίο μας. Κι όμως, όχι μόνο διακινούνται στο διαδίκτυο, αλλά γίνονται πιστευτά από αρκετά μεγάλη μερίδα συνανθρώπων μας. Ακόμα χειρότερα, ότι φανατίζονται με αυτά. Δείγμα παρακμής και αυτό. Έτσι, θεωρίες όπως «των αρχαίων αστροναυτών», της υπάρξεως «ερπετοειδών», της «ομάδας Έψιλον», την δήθεν «εξωγήινη» προέλευση Ελλήνων, την «αντιπαλότητα» Κρόνου και Διός (και κατ' επέκταση «κρονίων» και «διογενών»), κάνουν πάταγο μεταξύ των ανενημέρωτων. Το «παθός μαθός», και «στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα», λειτουργούν ως εφελκυστήριό συγγραφής, με διττό στόχο. Πρώτα, την ενημέρωση (διότι υπάρχει γνώση και μάλιστα ανέτως προσεγγίσιμη στην εποχή μας), και έπειτα την καταγγελία όλων των σύγχρονων τσαρλατάνων που με τις γελοιότητές τους συμβάλλουν στην κατρακύλα της χώρας και του λαού στον πάτο του τέλματος της δεισιδαιμονίας, της αγνωσίας, και του αφιλοσόφητου βίου. Διότι, αφήνοντας την γνήσια ελληνική κληρονομιά μας, παράδοση, και ταυτότητα, τραπήκαμε σε ανοησίες, που κάποτε οδηγούν στην γελοιοποίηση.

Όλα αυτά -και άλλα τόσα και ακόμα περισσότερα- αποκαλούνται συνήθως με τον όρο «νέο-μυθολογία», έναν νεολογισμό όχι και τόσο επιτυχημένο κατά τη γνώμη

μου, καθώς υποβιβάζει την πραγματική έννοια της μυθολογίας, την οποία εξέλαβαν τόσο σοβαρά όλοι οι μεγάλοι αρχαιότεροι διανοητές, όπως ο Πλάτων, ο Αριστοτέλης, ο Πλωτίνος, ο Πορφύριος, ο Πρόκλος, και τόσοι άλλοι. Βιβλία γράφονται, άρθρα διακινούνται, εκπομπές προβάλλονται, ομιλίες γίνονται, άνθρωποι παροδηγούνται, τσέπες γεμίζουν, ενώ σοβαρά και ενδιαφέροντα θέματα (τα οποία υποτίθεται ότι συνυφαίνονται με αυτές τις θεωρίες) όπως αυτό της εξωγήινης ζωής, περιθωριοποιούνται και θυσιάζονται στο βωμό της άγνοιας και των συμφερόντων των επιτηδείων. Παρακάτω, θα παρουσιαστούν περιληπτικά ορισμένες από τις βασικότερες θεωρίες που μπορεί κανείς να βρει είτε σε βιβλία, είτε να συναντήσει στο ελληνικό διαδίκτυο .

Αρχαίοι αστροναύτες

Σύμφωνα με την θεωρία αυτή, στο απώτερο παρελθόν εξωγήινες φυλές ήρθαν σε επαφή με τους προϊστορικούς ανθρώπους μεταδίδοντάς τους τον πολιτισμό. Τα εξωγήινα αυτά όντα είναι οι «θεοί» των μυθολογιών. Βασικότερος εκπρόσωπος θεωρείται ο Ελβετός Έριχ Φον Νταίνικεν, αν και οι επικριτές θεωρούν ότι πήρε τις ιδέες του από παλαιότερους συγγραφείς μυθιστορημάτων και τις παρουσίασε ως αποτέλεσμα της δικής του έρευνας. Το θέμα έγινε παγκοσμίως γνωστό από τα βιβλία του, που άρχισε να παρουσιάζει στο κοινό από τα τέλη της δεκαετίας του 1960. Όμως η όλη ιστορία από το ξεκίνημα δεν είναι καθόλου αθώα. Το 1968 συνελήφθη (και στην συνέχεια καταδικάστηκε) για κατά συρροή πλαστογραφίες και απάτες, μέσω των οποίων κατάφερε να υπεξαιρέσει (ως ξενοδοχοϋπάλληλος) σε διάστημα 12 ετών 130.000 δολάρια, ζώντας ως πλούσιος ηδονοθήρας (Wikipedia, λ. «Erich von Daniken»). Ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι ήθελε τα χρήματα για να καλύψει τα έξοδα των ταξιδιών του προκειμένου να συλλέξει στοιχεία για το έργο του. Ο συγγραφέας Collin Wilson (που στο βιβλίο του «Μυστήρια» αφιερώνει τις σελίδες 124-126 σε ανακριβείς ισχυρισμούς του Νταίνικεν), γράφει: *«Τα βιβλία του Νταίνικεν αποτελούν ανάπτυξη των ιδεών που ήδη είχαν διατυπώσει οι Πωβέλ και Μπερζιέ (παρότι ο Νταίνικεν δεν αναφέρει ούτε τον έναν ούτε τον άλλο). Ο Νταίνικεν πρόσθεσε πολλές ικασίες, όγκους από μη αφομοιωμένα γεγονότα και κάποια άλλα στοιχεία που προφανώς είχε βγάλει από το μυαλό του. [...] Ώρες-ώρες οι πληροφορίες μοιάζουν επίτηδες διαστρεβλωμένες».*

Ένας ακόμα συγγραφέας που υποστήριξε και ανέπτυξε περαιτέρω τη θεωρία των «αρχαίων αστροναυτών», ήταν ο Ζαχαρίας Σίτσιν (Wikipedia, λ. «Sitchin Zacharia»), περίπου ίδια εποχή με τον προηγούμενο. Πτυχιούχος των οικονομικών

στο πανεπιστήμιο του Λονδίνου, και εκδότης/αρθρογράφος στο Ισραήλ μέχρι το 1952 (πριν μετακομίσει στην Νέα Υόρκη), έγραψε μια σειρά βιβλίων όπου πρότεινε τη δική του εξήγηση για την προέλευση και καταγωγή της ανθρωπότητας. Την στήριξε στην αποκρυπτογράφηση κάποιων αρχαίων σουμεριακών κειμένων (Δέλτων) που βρέθηκαν στην Ασσυρία (Νινευή) το 1850 από τον Όστεν Χένρι Λέιαρντ. Διατείνονταν λοιπόν, ότι κατάφερε να διαβάσει τις σουμερικές πήλινες δέλτους, παρόλο που ήταν αυτοδίδακτος στην σουμερική σφηνοειδή γραφή και παρότι μόνο ειδικοί είχαν την ευχέρεια να το κάνουν κατά την εποχή εκείνη και όχι ερασιτέχνες (αφού σχετικό λεξικό εκδόθηκε μόλις το 2006). Τί ισχυρίζεται ο Σίτσιν στα βιβλία του; Ότι το σουμεριακό πάνθεο των Ανουνάκι ήταν μια τεχνολογικά εξελιγμένη εξωγήινη φυλή ερπετοειδών που ήρθε από τον πλανήτη Νιμπιρού. Αυτός, ακολουθώντας μια μακρά ελλειπτική τροχιά, φτάνει στο ηλιακό μας σύστημα κάθε 3.600 χρόνια. Το αυθεντικό αρχικό όνομα ήταν «Νιμπιρού», αλλά αντικαταστάθηκε αργότερα με το όνομα «Μαρδούκ» από τους Βαβυλωνίους ιερείς, που στο μεταξύ πήραν την μυθολογία των Σουμερίων. Έτσι λοιπόν, πριν από 450.000 χρόνια, έφτασαν στη γη αναζητώντας ορυκτό πλούτο. Επειδή όμως χρειαζόνταν σκλάβους, προχώρησαν σε γενετικό πείραμα, συνδυάζοντας το ανθρώπινο γενετικό υλικό του Homo Erectus με εξωγήινο κι έτσι δημιούργησαν τον Homo Sapiens. Ο σύγχρονος άνθρωπος Homo Sapiens Sapiens έχει τις ρίζες του σε εκείνο το πείραμα. Το έργο του (όπως και του Νταίνικεν) έχει απορριφθεί στο σύνολό του από ιστορικούς που ειδικεύονται στον πολιτισμό των Σουμερίων, αλλά και από ανθρωπολόγους, οι οποίοι τον κατηγορούν για παραχάραξη πηγών και αποσιώπηση όλων των στοιχείων που έρχονται σε αντίθεση με τις θεωρίες αυτές. Μάλιστα, ο Αμερικανός καθηγητής βιβλικής φιλολογίας M. Heiser, προκαλεί τους ενδιαφερόμενους να συγκρίνουν τις μεταφράσεις του Σίτσιν με βάση έγκυρα λεξικά της σουμεριακής σφηνοειδούς γραφής.

Ερπετοειδή

Σύμφωνα με την Wikipedia (λ. «conspiracy theory»), η θεωρία για τα ερπετοειδή (μιας υποτιθέμενης εξωγήινης φυλής που αποτελείται από ερπετικά ανθρωπόμορφα όντα), έγινε δημοφιλής από τον D. Icke, που ισχυρίζεται στα βιβλία του ότι αυτοί ελέγχουν τον πλανήτη εδώ και χιλιάδες χρόνια, παίρνοντας την ανθρώπινη μορφή. Σύμφωνα με την κριτική του καθηγητή πολιτικών επιστημών M. Barkun, η ιδέα αυτή προέρχεται από το μυθιστόρημα του R. Howard, «Κόναν ο Βάρβαρος», που δημοσιεύτηκε τον Αύγουστο του 1929. Τα ερπετοειδή στο μυθιστόρημα αυτό, περιγράφονται ως όντα με ανθρώπινα σώματα και κεφάλια φιδιού, που μπορούσαν να μιμούνται τους ανθρώπους, ζούσαν

υπογείως, άλλαζαν τη μορφή τους κατά βούληση, ασκούσαν έλεγχο του νου, για να διεισδύουν διαβρωτικά στην ανθρωπότητα. Η θεωρία αυτή έχει πάρει διαστάσεις κυρίως μέσου του βιβλίου του D. Icke «Το Μυστικό των εποχών», το 1999). Γι' αυτό, θα ήταν χρήσιμο να βλέπαμε που στηρίζει τους ισχυρισμούς του ο συγγραφέας για την ύπαρξη των ερπετοειδών.

Ο D. Icke αρχίζει από τον Σίτσιν, τον οποίο γνώριζε προσωπικά. Ο Σίτσιν παρουσιάζεται ως πολύγλωσσος, ο πρώτος που κατάφερε να μεταφράσει αυτά τα κείμενα, κάτι όμως που όπως είδαμε, αποτελεί ανακρίβεια. «Ο πιο διάσημος μεταφραστής αυτών των Δέλτων είναι ο ερευνητής και συγγραφέας Ζεκάρια Σίτσιν, ο οποίος μπορεί να διαβάζει σουμεριακά, αραμαϊκά, εβραϊκά, και άλλες γλώσσες της Μέσης και Εγγύς Ανατολής. Ερεύνησε εκτεταμένα και μετέφρασε τις Σουμεριακές Δέλτους και δεν έχει καμία αμφιβολία πως περιγράφουν εξωγήινους» (σ. 19). Ωστόσο, ο ίδιος ο D. Icke δέχεται μερικώς τις θεωρίες Σίτσιν. «Νομίζω πως κάποιες αποδόσεις του Σίτσιν είναι εξαιρετικά **αμφισβητήσιμες**, αλλά συμφωνώ με τη γενική ιδέα του» (σ. 19).

Συνεχίζει με τον **πρώην** καθηγητή βιολογικής ανθρωπολογίας, Άρθουρ Ντέιβιντ Χόρν, που ήταν στο πανεπιστήμιο του Κολοράντο στο Φόρτ Κόλινς. Οι ισχυρισμοί του έχουν δεχτεί άμεσα επιρροές από τον Σίτσιν και έμειναν στο επίπεδο απόψεων, χωρίς ποτέ να υιοθετηθούν ή να υποστηριχθούν από τους συναδέλφους του. Επίσης, ο Icke παρουσιάζει μια **προφορική** δήλωση του αστροφυσικού Φρέντ Χόιλ το 1971 (που ωστόσο όπως παρατίθεται στο βιβλίο, δεν φαίνεται να αναφέρεται ρητά σε ερπετοειδή). Συνεχίζει με αυθαίρετες ερμηνείες που αφορούν αναφορές σε δράκους/ ανθρώπους-φίδια που εμφανίζονται στην παγκόσμια μυθολογία. Σε ορισμένους ερευνητές του φαινομένου των εξωγήινων. Όμως, ο διακεκριμένος ερευνητής Timothy Good, στο βιβλίο του «Εξωγήινη βάση», κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την παραπληροφόρηση που επιχειρείται πάνω στο ζήτημα, και αναφέρει ότι ο λόγος που γράφει «*αυτό το βιβλίο είναι για να επαναφέρω τη χαμένη ισορροπία*»(σ. 12). Στο συγκεκριμένο βιβλίο, ο πολύ σοβαρός αυτός ερευνητής, καταθέτει έρευνα 40 χρόνων (το βιβλίο εκδόθηκε το 1998). Δεν κάνει καμία αναφορά σε ερπετοειδή φυλή, ενώ παραθέτει και σχολιάζει μερικές από τις πάμπολλες περιπτώσεις επαφών τρίτου τύπου που έχουν καταγραφεί παγκοσμίως. Όπως δεν κάνει καμία αναφορά και ο Collin Wilson στο βιβλίο «Εξωγήινοι», στο οποίο παρουσιάζει το θέμα εξετάζοντάς το από όλες του τις διαστάσεις. Άλλη καταφυγή του D. Icke είναι ο επιστήμονας ερευνητής των δεινοσαύρων Άντριαν Ντέσμοντ, που προσπάθησε να δείξει ποια θα ήταν η πιθανή διανοητική πορεία του

είδους των ορνιθομίμων (είδος δεινόσαυρου), εάν δεν είχε εξαφανιστεί πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια, στον παλαιοντολόγο Ντέιλ Ράσελ καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καλιφόρνια, ο οποίος δημιούργησε ένα **υποθετικό μοντέλο** (το «δεινοσαυροειδές») για το πώς **θα** είχε εξελιχθεί ο τροόδοντας (ένα άλλο είδος δεινοσαύρου). Ο Ντέιλ Ράσελ (Wikipedia, λ. «Dale Ruse1») θεωρούσε ότι η εξαφάνιση των δεινοσαύρων οφείλονταν σε εξωγενή παράγοντα, όπως στο φαινόμενο της υπερκαινοφανούς εκρήξεως, σε κομήτες, και σε αστεροειδείς. Ο ίδιος σε συνέντευξή του το 2000 εξήγησε ότι το μοντέλο που ανέπτυξε βασίζονταν σε καθαρά **νοητικό** πείραμα. Άλλοι πάλι συνάδελφοί του, θεώρησαν ότι η προταθείσα εξελικτική πορεία, ήταν λανθασμένη.

Ο D. Icke όμως διερωτάται: *«Ποιός μπορεί να πει πως αυτό το εξελικτικό άλμα από τους κλασικούς δεινόσαυρους σε ερπετόμορφα ανθρωποειδή δεν συνέβη σε μια άλλη διάσταση ή σε έναν άλλο πλανήτη ή ακόμα πάνω στην ίδια τη Γη, πριν οι δεινόσαυροι εξολοθρευτούν;»* (σ. 39). Όμως κάτι το αληθινό δεν μπορεί να στηρίζεται σε υποθέσεις και αναπόδεικτους ισχυρισμούς. Και συνεχίζει ο συγγραφέας: *«Η σύγχρονη παλαιοντολογία (η μελέτη των απολιθωμάτων) υποστηρίζει ότι δεν σκοτώθηκαν όλοι οι δεινόσαυροι από την πτώση ενός μετεωρίτη πριν από 65 εκατομμύρια χρόνια και ότι μερικοί συνεχίζουν να ζουν ακόμα και σήμερα. Όλο και περισσότερα στοιχεία δείχνουν πως τα πουλιά είναι απόγονοι δεινοσαύρων»*. Πράγματι, δεν είναι έξω από την εξελικτική θεωρία. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι ο δεινόσαυρος παρέμεινε δεινόσαυρος. Αντιθέτως, πέρασε μέσω της εξέλιξης -που ευνοεί η προσαρμοστικότητα στο περιβάλλον-, από πολλές μεταβατικές μορφές, μέχρι να γίνει ένα διαφορετικό είδος από αυτό που ήταν αρχικά. Βεβαίως, αυτό το γνωρίζει ο D. Icke. Για αυτό και συνεχίζει θέτοντας το ζήτημα της συνειδήσεως. *«Αν και τα σώματα των περισσότερων δεινοσαύρων μπορεί να καταστράφηκαν, η συνείδησή τους θα πρέπει να επιβίωσε, επειδή η συνείδηση είναι ενέργεια, και η ενέργεια δεν καταστρέφεται· απλώς αλλάζει μορφή»*. Ακόμα και έτσι, γιατί θα έπρεπε αυτή η συνείδηση να διέπεται από το κακό και την μοχθηρία; Γιατί θα έπρεπε αυτή η συνείδηση να εξελίχθηκε προς το κακό; Και να παρέμεινε εκεί, σαν να είναι άτρεπτη; Αλλά και πάλι, αυτό που μας απασχολεί εδώ, είναι η υποτιθέμενη εξέλιξη του δεινόσαυρου σε ερπετοειδές ανθρωπόμορφο ον (άρα, γήινο πλέον και όχι εξωγήινο όπως στις προηγούμενες θεωρίες). Άλλοι ισχυρισμοί του D. Icke, είναι οι μαρτυρίες ανθρώπων που λένε ότι είδαν μεταμορφώσεις ανθρώπων σε ερπετά (ακριβώς όπως παρουσιάζονται στο μυθιστόρημα «Κόναν ο Βάρβαρος»). Ωστόσο, ούτε ξέρουμε ποιοι είναι αυτοί οι μάρτυρες, ούτε τι είναι. Οι Timothy Good και Collin

Wilson που είδαμε παραπάνω, συμφωνούν ότι οι μάρτυρες πρέπει να εξετάζονται από ειδικούς, να αξιολογείται η πνευματική τους συγκρότηση, και να εξετάζεται η μαρτυρία τους πολυπλεύρως και με κάθε λεπτομέρεια και να κρίνεται αν μπορεί να γίνει αποδεκτή ή όχι. Παρόμοια κριτήρια (ίσως και αυστηρότερα), θέτει ο αστρονόμος Άλλεν Χάινεκ στο βιβλίο του «ΑΤΙΑ, αναφορά Χάινεκ» (1972), ο οποίος κατηγοριοποίησε τις επαφές με τα Α.Τ.Ι.Α (ή Α.Τ.Ε.Φ όπως μετονομάστηκε) σε πρώτου, δευτέρου, και τρίτου τύπου. Βλέπουμε δηλαδή, ότι υπάρχουν αυστηρότατα επιστημονικά κριτήρια που εξετάζονται και τίποτα δεν γίνεται στην τύχη. Επίσης στον συγγραφέα Τσάρλς Γκούλ που μιλάει για ένα **εξαφανισμένο** είδος μεγάλης ανθρωποφάγου σαύρας που «**ήταν**» (επομένως δεν είναι), και κατοικούσε στα οροπέδια της κεντρικής Ασίας. Εν ολίγοις, βλέπουμε ότι δεν μπορούμε να είμαστε βέβαιοι, κρίνοντας αντικειμενικά τα στοιχεία που δίνουν όσοι υποστηρίζουν τέτοιου είδους θεωρίες. Νομίζω ότι είναι αξιοσημείωτη, για το θέμα μας, η αναφορά του D. Icke στον Σίτσιν, όταν γράφει: «Οι πληροφορίες προέρχονται από τις Σουμεριακές δέλτους όπως έχουν μεταφραστεί από τον Ζεκάρια Σίτσιν και περιγράφονται στα βιβλία του. Έτσι, μου φάνηκε συγκλονιστικό το γεγονός ότι **ο ίδιος ο Σίτσιν μου είπε προσωπικά ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για φυλή ερπετών** και με συμβούλεψε να σταματήσω την έρευνά μου πάνω σε αυτό το θέμα» (σ. 64). Αυτό που μας λέει εδώ, είναι πολύ σοβαρό. Ο Σίτσιν που υποστήριζε φανερά στα βιβλία του την ύπαρξη ερπετοειδών όλα αυτά τα χρόνια, κατ' ιδίαν είπε στον D. Icke ότι... δεν υπάρχουν στοιχεία! Κάτι που βέβαια ο συγγραφέας του «Μυστικού όλων των εποχών», δεν δέχεται ότι ισχύει και διερωτάται (χωρίς να το απαντά), γιατί ο Σίτσιν έκανε τέτοια δήλωση. Να πούμε επίσης, ότι υπάρχουν «κύκλοι» ορθοδόξων που δέχονται την ύπαρξη ερπετοειδών (μάλιστα, παρερμηνεύουν εδάφια των Γραφών για να το αποδείξουν!), άσχετα από την σιωπή που τηρεί η επίσημη εκκλησία σε όλα αυτά.

Ας περάσουμε τώρα και στους «ημετέρους», να δούμε τι συμβαίνει στον ελληνικό χώρο που σαφέστατα έχει δεχτεί επιρροές απ' έξω (ότι βλακεία κυκλοφορεί, την αντιγράφουμε!). Εδώ, θα είμαι πιο αυστηρός διότι πρόκειται περί ανθρώπων που έχουν μια κάποια γνώση της ελληνικής γραμματείας (σε αντίθεση με αρκετούς ξένους συγγραφείς που λένε ανακρίβειες), αλλά δεν διαθέτουν το ερμηνευτικό κλειδί που βρίσκεται επίσης εκεί. Όχι διότι δεν είναι αρκετά έξυπνοι, αλλά διότι αποσκοπούν αλλού. Τα επί αιώνες συσσωρευμένα δεινά του ελληνισμού, οι αδικίες και οι προδοσίες που υφίσταται αυτό το έθνος (σαφέστατα και εξαιτίας των ιδίων του των επιλογών), η χαμένη αίγλη του ένδοξου παρελθόντος (εξαιτίας έλλειψης ελληνικής παιδείας), αλλά και η πλαστογραφημένη «ταυτότητα» που του δόθηκε,

οδήγησαν κάποιους στην ιδέα του «επανελληνισμού», δηλαδή της ανασύστασης του ελληνικού ιδεώδους μέσα στις συνειδήσεις των ανθρώπων. Μόνο που αυτό το επιχείρησαν με ψεύδη και διαστρεβλώσεις και όχι με το αζημίωτο. Η προσπάθεια αυτή εμφανίζεται ως ένας νέος τύπος **μεσσιανισμού** (κάποιοι θα μας σώσουν), μια ιδέα ξένη προς τη γνήσια ελληνική κοσμοαντίληψη. Προκαλεί τον εφησυχασμό που οδηγεί περαιτέρω στην ήδη υπάρχουσα πνευματική παρακμή. Κάποια ομάδα «υπέρ-ελλήνων», μυστικά οργανώνεται σε όλο τον κόσμο, προκειμένου να δράσει για την ανέγερση του περασμένου μεγαλείου. Αυτή η ομάδα δεν είναι άλλη από την πολυθρύλητη ομάδα Έψιλον, για την οποία έχουν γραφτεί βιβλία, άρθρα, έχουν γίνει ομιλίες και εκπομπές στην τηλεόραση τόσο από τους υποστηρικτές της όσο και από τους υπεναντίους.

Ομάδα Έψιλον

Οι παρατραβηγμένες θεωρίες των συγχρόνων μας περί του συμβόλου «Έψιλον» που βρίσκονταν (κατά τον Πausανία) λαξευμένο στο κέντρο του αετώματος του ναού του Απόλλωνος στους Δελφούς και που έμελε να εξελιχθούν σε μια απίστευτη παραδοξολογία από την οποία αρκετοί έβγαλαν χρήματα (παρότι ο Πλούταρχος δίνει επτά φιλοσοφικό-θρησκευτικές ερμηνείες), αναφέρονται για πρώτη φορά στο βιβλίο του δικηγόρου Γεωργίου Λευκοφρύδη, «Κοσμοσκάφος Στα-γύρο Έψιλον. Αριστοτέλους το Οργάνων Όργανον», το οποίο κατέθεσε το 1977 στην Εθνική Βιβλιοθήκη για την κατοχύρωση των πνευματικών δικαιωμάτων. Ο Λευκοφρύδης αρνήθηκε οποιαδήποτε σχέση του με την ομάδα Έψιλον, όπως ο ίδιος δήλωσε στον συγγραφέα Κ. Κούρο (ο οποίος στέκεται κριτικά απέναντι στην συγκεκριμένη θεωρία), στο βιβλίο «Το Αίνιγμα των Έψιλον». Στις αρχές της δεκαετίας του 1960, ο Λευκοφρύδης και εντελώς ερασιτεχνικά, θέλησε να ασχοληθεί με την αρχαία ελληνική γραμματεία. Φτάνοντας στο έργο του Πλουτάρχου «Περί του Έψιλον του εν Δελφοίς», δεν ικανοποιήθηκε από τις ερμηνευτικές προσεγγίσεις του πρωθιερέα του Απόλλωνος και επιχείρησε δικές του, όπως λέει στον πρόλογο του βιβλίου του. Μελετώντας επί δέκα χρόνια, έφτασε στο «Όργανο Οργάνων» του Αριστοτέλους που περιλαμβάνει πέντε επιμέρους έργα, όπου συστηματοποιεί και θεμελιώνει τη λογική ως επιστήμη. Πρόκειται για ένα από τα δυσκολότερα έργα όχι μόνο του Σταγειρίτη φιλοσόφου, αλλά και όλης της γνωστής σε μας ελληνικής γραμματείας. Σε αυτό παρατηρούνται φράσεις που επαναλαμβάνονται κάθε τόσο, οι οποίες δεν οδηγούν σε κάποιο καθαρό νόημα. Ο Λευκοφρύδης θεώρησε ότι αυτά αποτελούν μυστικούς κωδικούς. Μετά από επισταμένη και συστηματική μελέτη τεσσάρων χρόνων, υποτίθεται ότι κατάφερε να τους σπάσει και να αποκρυπτογραφήσει τα κείμενα. Η μέθοδός του βασίστηκε σε ερμηνείες του

κειμένου άλλοτε πηγαίνοντας με τη σειρά και άλλοτε με αναδιάταξη των λέξεων, σε σχέδια επί χάρτου που παρουσιάζει στο βιβλίο αυτό με τη βοήθεια μαθηματικών κανόνων, ενώ άλλοτε ερμηνεύει ελεύθερα σύμβολα της Γραμμικής. Συχνά προβαίνει σε ερμηνεία χιαστή. Ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία, είναι ότι στο βιβλίο ρητά **αποδέχεται τις θεωρίες του Νταίνικεν** περί «αρχαίων αστροναυτών». Τις ερμηνείες του περί του Έψιλον, τις βάσισε αργότερα στα συμπεράσματα από την αποκρυπτογράφηση του Αριστοτέλη. Ωστόσο, ο Νταίνικεν, δεκαετίες μετά την συγγραφή των πρώτων του βιβλίων, παραδέχτηκε σε ντοκιμαντέρ του National Geographic ότι στα αρχικά του βιβλία υπάρχουν λάθη. Ο Λευκοφρύδης, πριν αποβιώσει, έχασε τα λογικά του, και το έργο του έγινε αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους επιτήδειους. Μερικοί από τους ισχυρισμούς του είναι ότι ο Αριστοτέλης στις ακατανόητες φράσεις, δίνει οδηγίες για την κατασκευή διαστημοπλοίου, για την εξωγήινη προέλευσή του. Σύμφωνα με τις απόψεις του Λευκοφρύδη, η Δήμητρα ήταν εξωγήινη βιολόγος που προσγειώθηκε με το διαστημόπλοίο της στην Ελευσίνα (σ. 211), και ζήτησε να της κτίσουν έναν ναό ως κάλυψη για το βιολογικό εργαστήριό της που υπήρχε στα άδυτα (σ. 212). Ο Πλούτωνα χαρακτηρίζεται ως «παλιάνθρωπος» που κατέστρεψε το πείραμα για την δημιουργία ενός νέου τύπου ανθρώπου, αφού διέφθιρε την Κόρη. «Υπάρχει ο παλιάνθρωπος ο Πλούτωνα, που κατέστησε έγκυο την Κόρη- την Περσεφόνη -και κατέστρεψε το πείραμα της παραγωγής της ήμερης τροφής = της εξημερωμένης ανθρώπινης γενιάς- με ευρύτερη την Κρανιακή Οπή -με Ευρώπη- για να μπει περισσότερο Φως μέσα στον Εγκέφαλο, ν' αυξηθούν οι έλικες -να θεμελιωθεί η βασική προϋπόθεση: Μάτι-Μυαλό, για την εγκατάσταση της επιστήμης» (σ. 209). Έκτοτε, διάφοροι άρχισαν να πλάθουν τις δικές τους ιστορίες σχετικά με την συγκεκριμένη ομάδα. Ας δούμε τι πρέσβευε ο Ι. Φουράκης και ο Α. Κεραμυδάς, που είναι πολύ γνωστοί συγγραφείς.

I. Φουράκης

Κάποιες από τις θέσεις του Ι. Φουράκη, είναι οι κάτωθι:

- α) Η ομάδα Έψιλον είναι ομάδα ελληνικής αποκαταστάσεως που πολεμά τα σιωνιστικά σχέδια που αποσκοπούν στην καταστροφή του Ελληνισμού.
- β) στα βιβλία του υποστηρίζει ότι ο ελληνικός λαός διαφέρει γενετικά από τους άλλους λαούς.

Επίσης, είχε υποστηρίξει ότι η ομάδα Έψιλον θα εμφανίζονταν...σε καφετέρια. «Η ομάδα «Ε» θα εμφανιστεί στην καφετέρια «Τζανής» στην Αρετσού» (Ι. Φουράκης, Πυλες του Ανεξήγητου «Από που έπαιρνε ενέργεια η ΑΡΓΩ» 1/2/09»).

Ο Α. Κεραμυδάς κατηγορήθηκε ότι ιδιοποιήθηκε θεωρίες του Φουράκη, κάτι που αρνήθηκε. Υποστήριξε επίσης ότι η ομάδα Έψιλον δρούσε ήδη από την αρχαιότητα και σε όλους τους μετέπειτα αιώνες. Στην σύγχρονη εποχή ανασυστήθηκε το 1970. Σύμφωνα με τον Κεραμυδά, το σχήμα «Ε» που ήταν λαξευμένο στο κέντρο του αετώματος του ναού του Απόλλωνος στους Δελφούς, υποδηλώνει διαστημόπλοιο που είχε ανάλογο σχήμα. Τα δε ρητά που υπήρχαν δεξιά και αριστερά («Μηδέ άγαν» και «Γνώθι σαυτόν»), αποκαλύπτουν την εξωγήινη προέλευση των Ελλήνων! Προφανώς ο Κεραμυδάς δεν έλαβε υπόψη του στην πραγματικότητα τη σημασία των σοφών τούτων ρήσεων, για αυτό και οδηγήθηκε σε τέτοιους παραλογισμούς. Ο Απόλλων και η Δήμητρα ήσαν γενετικοί επιστήμονες που ήρθαν από τον Σείριο για να κάνουν πειράματα. Ο πρώτος ναός του Απόλλωνος ήταν...διαστημόπλοιο, και η Ελευσίνα πήρε το όνομά της από το γεγονός ότι εκεί προσγειώθηκε η Δήμητρα. Το δε Έψιλον είναι το άστρο Έψιλον του αστερισμού του Λαγού. Ο Πλούταρχος όμως, στο έργο του «Περί του Έψιλον του εν Δελφοίς», δεν λέει τίποτα από όλα αυτά. Φαίνεται ότι αυτοί γνώριζαν...«καλύτερα» από τον πρωθιερέα του Απόλλωνος και μυσταγωγό, Πλούταρχο! Επίσης, υποστηρίχθηκε ότι αυτή η ομάδα κατέχει σήμερα υπερόπλη. Να θυμηθούμε ότι υπάρχει δήλωση του Ι. Φουράκη, όπου σε ανύποπτο χρόνο δηλώνει τα εξής σε τηλεφωνική του παρέμβαση στην «θρυλική» εκπομπή του Β. Λεβέντη το 1993: *«Με ακούτε...; Είμαι ο Γιάννης ο Φουράκης... είμαι μαζί σας από αυτή τη στιγμή. Από αυτή τη στιγμή που γίνεται αυτό το πράγμα παραμονή εκλογών, είμαι μαζί σας. Έχετε όλη μας τη συμπαράσταση και όλη μας την αγάπη. Για την Ελλάδα και την Ορθοδοξία»*. Να ανήκε άραγε σε κάποιον ανεπίσημο «ορθόδοξο» κύκλο; Δεν είναι σίγουρο.

Το 2010, λίγο πριν αποβιώσει, έκανε άλλη μια δήλωση που προκάλεσε σεισμό: *«Όλοι εμείς, που τα τελευταία χρόνια παριστάνουμε τους ταγούς και τους συγγραφείς, είμαστε κοινοί απατεώνες. Μη εξαιρουμένου του ομιλούντος. Άλλοι είναι συνειδητοί πράκτορες. Τί θέλετε να σας πω; Για τον Δαυλό; Για τον Δαυλό τον οποίο πράγματι είχε σημαντικά άρθρα. Ποιός ήταν ο σκοπός; Να κηλιδώσει την ελληνοορθοδοξία»*.

Καταρχάς, βλέπουμε ότι ο Ι. Φουράκης ασπάζονταν το δόγμα των ελληνοχριστιανικών συνθέσεων. Έναν Χριστιανισμό, όμως χωρίς το εβραϊκό του τμήμα. Χωρίς την Παλαιά Διαθήκη, άρα χωρίς τους «προφήτες» και χωρίς την καταγωγή του Ιησού από τους Εβραίους. Αυτό και μόνο αποτελεί αίρεση για την επίσημη Ορθόδοξη Εκκλησία. Κατά δεύτερο, βλέπουμε ότι αποκαλεί απατεώνες

διάφορους φορείς (στην ομιλία του κατονομάζει μερικούς) που είχαν και έχουν ως στόχο την ανάδειξη της ελληνικής παραδόσεως, επειδή έχουν μασονικές καταβολές (όπως ισχυρίζεται). Τρίτον, βλέπουμε ότι μέσα στους απατεώνες βάζει και τον ίδιο του τον εαυτό! Πιστεύω ότι είναι ξεκάθαρο, ότι ο Φουράκης δρούσε σε κύκλο ανθρώπων που προσπαθούσαν να συνδυάσουν τον Ελληνισμό με την Ορθοδοξία, όπως εκείνος αντιλαμβανόταν τα δύο αυτά άμεικτα μεγέθη. Κάτι παρόμοιο είχε επιχειρήσει και ο Π. Τουλάτος. Σύμφωνα με την παραπάνω δήλωση, οτιδήποτε έρχεται να κηλιδώσει την «ελληνοορθοδοξία», είναι εκ του πονηρού. Θα ήταν «κηλίδωση», εάν στηρίζονταν στο ψεύδος. Άπαξ όμως και στηρίζεται επί πραγματικών στοιχείων, δεν είναι «κηλίδωση». Είναι η ανάδειξη της ιστορικής αλήθειας. Όσο ήταν απατεώνας ο Φουράκης με την καλοκάγαθη φυσιογνωμία - κατά την ομολογία του, άλλο τόσο είναι όσοι υποστηρίζουν τις ίδιες θεωρίες με εκείνον και μάλιστα χωρίς να «κηλιδώνουν» την Ορθοδοξία- όπως ακριβώς και εκείνος. Δεν μπορεί να πνίγεται η αλήθεια στο διηνεκές.

Το πρόβλημά τους με τον Κρόνο

Ο Κρόνος, σε αυτές τις θεωρίες, αποτελεί πολύ βασικό στοιχείο. Εφόσον ο Ελληνισμός είναι από «αλλού», έπρεπε να βρεθεί και το αντίπαλο δέος το οποίο υποτίθεται ότι με κάθε τρόπο προσπαθεί να εμποδίσει την εκδήλωσή του μέσα στους αιώνες, για να δικαιολογηθεί η αντινομία μεταξύ των «δύο Ελλάδων». Έτσι, αντί να έρθει στην επιφάνεια ο πραγματικός λόγος παρακμής (που οφείλεται πρωτίστως σε μας τους ίδιους), έπρεπε ο λόγος όλων των δεινών να φορτωθεί στους άλλους. Και βρέθηκε. Είναι...οι κρόνιοι (οι οποίοι από κάποιους σχετίζονται με τα...ερπετοειδή)! Αρχόμενοι λοιπόν από την ελληνική μυθολογία, βάσισαν την «αιώνια» διαμάχη στην λεγόμενη «τιτανομαχία». Οι αποστάτες Τιτάνες με αρχηγό τον Κρόνο, εναντίον των Ολυμπίων με αρχηγό τον Δία. Οι πνευματικοί απόγονοι των μεν είναι οι κρόνιοι, των δε οι διογενείς Έλληνες. Βασικός εκπρόσωπος της θεωρίας, ο Γεράσιμος Καλογεράκης.

Καλογεράκης Γεράσιμος

Ο Καλογεράκης, σύμφωνα με το βιογραφικό του, ήταν στρατιωτικός και τιμήθηκε με όλα τα παράσημα και τα μετάλλια που προβλέπουν οι στρατιωτικοί κανονισμοί. Αποστρατεύθηκε με τον βαθμό του υποστρατήγου. Ισχυριζόταν ότι επικοινωνούσε με τους Ολυμπίους (τους οποίους εκλαμβάνει ως εξωγήινα όντα) μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών. Δήλωνε ότι δεν γνώριζε λεπτομέρειες για την ομάδα Έψιλον (μάλλον διότι δεν ήθελε να μπλέξει με το συγκεκριμένο θέμα, ειδάλλως τί θα τον εμπόδιζε να ρωτήσει τους Ολυμπίους). Να σημειωθεί ότι οι ερμηνείες και οι

θέσεις του Καλογεράκη που εκφράζει μέσα από τα βιβλία του, δεν προέρχονται από την ελληνική παράδοση. Πηγή είναι τα υποτιθέμενα μηνύματα που ελάμβανε μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σε τέτοιου είδους βιβλία στηρίζονται όσοι ιστολόγοι διακινούν ανάλογες ιδέες, τις οποίες μεταφέρουν είτε αυτούσια είτε με παραλλαγές. Στο βιβλίο του «Η επιστροφή των θεών» (2009), περιγράφεται η επικοινωνία με τους Ολυμπίους μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών, σε χώρους που χαρακτηρίζονται ως «γέφυρες κοσμικής επικοινωνίας». Υποστηρίζει ότι στην Ελλάδα υπάρχουν 5.679 τέτοιοι δίαυλοι επικοινωνίας. Στο βιβλίο «Ελλάνιο Φως» (2022), υποστηρίζει ότι ζούμε στην Κρόνεια εποχή, εποχή πνευματικού σκοταδιού, που καθιστά την επιστροφή των Ολυμπίων επιτακτική ανάγκη. Σε άλλο βιβλίο του, «Ο θεϊκός άνθρωπος» (2018), αναφέρεται ότι βρισκόμαστε ήδη σε μια εποχή απελευθέρωσης του πνεύματος. Στα έτη που διανύουμε, η Παγκόσμια Νοημοσύνη είναι ενεργοποιημένη, με σκοπό τη μεγάλη αφύπνιση της ανθρωπότητας. Είναι η εποχή της αποθέωσης του ανθρώπου, που από γήινο ον θα μετεξελιχθεί σε θεϊκό. Ήρθε λοιπόν η ώρα που οι Έλληνες θα αφυπνιστούν και θα επανακτήσουν τη θέση που τους αξίζει (ως συνέχειας της γενιάς των Ολυμπίων), μέσα στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Στο βιβλίο του «Το κάλεσμα των άστρων» (2017), αναφέρεται σε κοσμικές μεταβολές που συντελέστηκαν μετά το 2012, που οφείλονται στο κβαντικό άλμα που πραγματοποίησε ο γαλαξίας μας, και συνεπώς το ηλιακό μας σύστημα, και η γη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη γέννηση ενός νέου κόσμου, το «γένος της ανόδου στο ανώτερο επίπεδο Φωτός», ή διαφορετικά στο 6ο γένος των ανθρώπων. Ωστόσο, οφείλει η ανθρωπότητα ως ενιαίος οργανισμός, να συντονιστεί με τον γαλαξία, λύνοντας έχθρες, αντιπαλότητες, υψώνοντας την νόηση σε υψηλότερες πνευματικές σφαίρες. Στο βιβλίο υποστηρίζεται ότι οι Ολύμπιοι πραγματοποιούν επαφές με τους ηγέτες όλου του κόσμου. Σε παλαιότερο βιβλίο του, «Η Διαθήκη του Προμηθέα για τη δημιουργία και τους Έλληνες» (2001), ο συγγραφέας εντοπίζει τρεις ανανεώσεις του ελληνισμού. Υποτίθεται ότι ο Έλληνας είναι από τον γαλαξία της Ανδρομέδας, και ότι ο Κρόνος είχε διαφθείρει εκείνη τη σπορά. Έτσι λοιπόν, η πρώτη ανανέωση της ελληνικής σποράς έγινε με την έλευση του Διός, ο οποίος έφερε μαζί του ως βοηθούς Έλληνες, κατά τη μεγάλη σύγκρουση. Άλλη μια ανανέωση εντοπίζεται στην επέμβαση του Απόλλωνος με το πρόγραμμα «Δευκαλίων» μετά τον κατακλυσμό, και η τρίτη συντελείται με το πρόγραμμα «Φοίνιξ» από το 1975.

Στην «Υπέρτατη μύηση» (2005), υποστηρίζεται ότι η τιτανομαχία «οφειλόταν στην μεγάλη ασέβεια που επέδειξε ο Κρόνος στο έργο της Δημιουργίας, όταν σαν αρχηγός της 4ης αποστολής εξέπεσε της ανώτερης συνειδητότητας, παραβίασε

όλες τις εντολές της κραταιάς αυτοκρατορίας των «Ε» και άρχισε να δημιουργεί μαζικά τον άνθρωπο με κλωνοποίηση, σε γενετικούς θαλάμους». Επίσης, «Η γένεση του κακού στην Γαία άρχισε με τον Κρόνο ο οποίος αποστάτησε από την ανώτερη συνειδητότητα και στράφηκε εναντίον της θεότητας του Όλου Φωτός και της Κραταιάς Αυτοκρατορίας της Ανδρομέδας. Η αυτοκρατορία της μεγάλης αποστασίας του Κρόνου κυριάρχησε στους αστερισμούς του Δράκοντα, του Όφεως, της Ύδρας, του Ηρακλή και του Βούτη». Αλλού, η ύπαρξη του κακού (παρότι κατά τον Ησίοδο ο Κρόνος με την συνοδεία του φυλακίστηκαν στα Τάρταρα), δικαιολογείται ως εξής: «Τα πνεύματα φωτός που προστάτευαν την Γαία δεν μπόρεσαν να προστατέψουν την ανθρωπότητα από την επιθετικότητα των αποστατών του Κρόνου γιατί ήταν πολυάριθμοι. Οι αποστάτες προκάλεσαν στους ανθρώπους την δυσαρμονία της σκέψης, του πνεύματος και του τρόπου ζωής, που παρατηρείται μέχρι σήμερα στην Γαία. Επί 25.000 χρόνια με δική σας αρίθμηση, κατέστρεφε το έργο της Δημιουργίας. Παρά την ήττα του που επακολούθησε μετά την σύγκρουση του με τις δυνάμεις της Κραταιάς Αυτοκρατορίας της Ανδρομέδας, δεν καταδιώχτηκε. Η Αυτοκρατορία αρκέστηκε στην ανατροπή του, η οποία και περιμένει την επιστροφή του, ή αλλιώς θα κληθεί από τους Ολυμπίους να λογοδοτήσει, όπως και ο υπαρχηγός του Γιαχβέ».

Άλλοι τίτλοι βιβλίων του είναι: «Έλληνες· οι γιοι των θεών» (1998), «Η ιστορία πρέπει να ξαναγραφτεί» (2003), «Η μεγάλη προετοιμασία» (2004), «Αρχή και όχι τέλος» (2009), «Μέγας Αλέξανδρος: ένας ενσαρκωμένος θεός» (2012), «Το πέραςμα του Σειρίου και η 8η αποστολή του Δία» (2013).

Ελληνική μπλοκσφαιρα

Δεν θα ήταν μόνο πρακτικά αδύνατο να αναφερθώ σε κάθε ιστότοπο ξεχωριστά, αλλά και άνευ νοήματος, εφόσον σε γενικές γραμμές, κινούνται στα οροθέσια που έχουν σκιαγραφηθεί ως τώρα. Το υλικό που διακινείται και δίδεται στο αναγνωστικό κοινό, προέρχεται από βιβλία και συγγραφείς, όπως τους παραπάνω. Οι ισχυρισμοί άνευ ουσιαστικής τεκμηριώσεως, δίνουν την ευκαιρία για την χρήση μιας ευρείας γκάμας επιμέρους επινοήσεων, που δημιουργούν διαφορετικές εικόνες. Εκεί οφείλονται και οι διαφορές που έχουν μεταξύ τους όλοι αυτοί. Πιο απλά, όταν κάποιος δεν αποδεικνύει κάθε φορά αυτό που ισχυρίζεται, μπορεί να ισχυριστεί το οτιδήποτε.

Χαρακτηριστικό του τι επικρατεί, αποτελεί το κάτωθεν αληθινό παράδειγμα. Σύμφωνα με έναν ιστολόγο, ο οποίος λαμβάνει μηνύματα (όχι μέσω υπολογιστή αυτή τη φορά) και μάλιστα μας διδάσκει πώς να τα λαμβάνουμε και εμείς, σε

άρθρο του (πάνω στο οποίο βασίζει ότι λέει για τα σύγχρονα γεωπολιτικά), ισχυρίζεται: «Θα έχετε ακούσει βέβαια για το χρυσό γένος του Ησιόδου. Τί έγινε λοιπόν και πέσαμε τόσο χαμηλά; Μάλλον, ποιός μας έριξε εδώ; Από εδώ και πέρα και με αυτά που θα γράψω θα καταλάβετε όλοι τι έχει πραγματικά γίνει και πως το έχουν μεταφράσει οι θρησκείες. Εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια πριν, αποφασίστηκε να υπάρχουν επόπτες σε κάποια σημεία του σύμπαντος. Επόπτες που ανήκαν στις υπερδιαστατικές οντότητες που έπλασε πρώτα ο Δημιουργός. Έτσι, στην δική μας περιοχή, άρχισε η εποπτεία του Βορά. Μετά από κάποιους ενιαυτούς, ήρθε η σειρά να εποπτεύσει το δικό μας σύστημα, ο Ουρανός με την Γαία. Αυτοί ανέλιξαν πολύ το ανθρώπινο είδος, κάθε διάστασης (...) και μας έφεραν στα επίπεδα του χρυσού γένους... Όμως η εποπτεία τους τελείωσε κάποτε, και ήρθε η σειρά να αναλάβει ο Κρόνος με την Ρέα. Από εδώ και πέρα αρχίζουν τα προβλήματα. Ο Κρόνος στην αρχή τα πήγε πολύ καλά και εποπτευε τέλεια. Όμως, για λόγους που ακόμα εμείς δεν γνωρίζουμε, αποφάσισε να πάει κόντρα στην δημιουργία. Ίσως αισθάνθηκε Θεός ο ίδιος και θέλησε να φτιάξει δικά του δημιουργήματα. [...] Άρχισε να φτιάχνει υβρίδια. Ταυτόχρονα περιόρισε πάρα πολύ τις δυνατότητές μας, μας απενεργοποίησε έλικες από το DNA, αφήνοντας μόνο δύο λειτουργούν. Μας απενεργοποίησε την αυτο-ίαση και έφερε το γήρας» (Από το πρώτο μέρος του άρθρου του Ν. Γεωργιάδη, «Πως φτάσαμε εδώ και τι ακολουθεί»).

Δεν είναι διόλου παράξενο η ανάμιξη θεωριών και από άλλους. Όπως ο μάγειρας, ακολουθεί την βασική συνταγή, χωρίς αυτό να του απαγορεύει είτε να αυτοσχεδιάσει, είτε να την αλλάξει ολίγον, έτσι και με αυτούς. Έτσι λοιπόν, στο δεύτερο μέρος, ο αρθρογράφος βάζει μέσα και ολίγον D. Icke. Ισχυρίζεται ότι ο Κρόνος είχε συνεργαστεί με την ερπετοειδή εξωγήινη φυλή. Αυτή, ήρθε στο ηλιακό μας σύστημα χρησιμοποιώντας ένα μητρικό σκάφος (που εμείς εκλαμβάνουμε ως πλανήτη Ουρανό), και ένα θυγατρικό (που εμείς εκλαμβάνουμε ως σελήνη).

Έτσι λοιπόν, «συνεργάστηκαν οι αποστάτες του Κρόνου με τις ερπετοειδείς φυλές και με βάση την Βαβυλώνα, ξεκίνησαν το σχέδιο της υποδούλωσης της ανθρωπότητας...».

Τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι σε όλα αυτά;

«Λόγια, λόγια, λόγια, λόγια ψεύτικα...», όπως λέει και το γνωστό τραγούδι. Μπροστά σε αυτόν τον κατακλυσμό κενολογίας (που ωστόσο γεμίζει τσέπες και λογαριασμούς), μπορούμε να αντιτάξουμε το μόνο όπλο που έχουμε· τη γνώση.

Αυτή είναι **το κλειδί** που μπορεί να ανοίξει πόρτες και φυλακές στις οποίες είναι εγκλωβισμένοι νοητικά και συναισθηματικά όσοι ακολουθούν αυτές τις θεωρίες. Στον ομηρικό ύμνο του Ερμού (ο οποίος είναι θεός της Ερμηνείας και του Λόγου), δίδεται μια όμορφη εικόνα. Ο μύθος αναφέρει ότι ο Απόλλων έψαχνε να βρει τον μικρό Ερμή, καθώς ο δεύτερος είχε κλέψει τα βόδια του. *«Έψαξε κάθε γωνιά στο μεγάλο οίκημα και τρία άδυτα άνοιξε κρατώντας λαμπερό κλειδί, γεμάτα από νέκταρ και ποθητή αμβροσία· πολύ χρυσάφι και ασήμι βρισκόταν μέσα, πολλά πορφυρά κι ασημο-ύφαντα ρούχα της νύμφης, σαν κι αυτά που έχουν στων μακαρίων θεών τα ιερά παλάτια»* (στ.246-251). Το λαμπερό κλειδί της Γνώσεως είναι που ανοίγει τα άδυτα, όπου εκεί βρίσκονται όλα τα πνευματικά πλούτη.

Και η ανέλιξη του ανθρώπου, και η αφύπνισή του, και το να έχει ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο και να αγωνίζεται για αυτό, όλα αυτά είναι καλά και θεμιτά. Όχι όμως όπως διδάσκουν αυτοί. Όχι με την καθοδήγηση από τυχάρπαστους δήθεν «γνώστες», που σε τελική ανάλυση απομακρύνουν τον ενδιαφερόμενο από την πραγματικότητα, και τον καθιστούν πνευματικά υποταγμένο σε αυτούς. Υποχείριό τους. Όσο παράξενο και αν φαίνεται, υπάρχουν πολλοί συνάνθρωποί μας που ζουν και αναπνέουν με αυτά τα ψεύδη. Δεν γίνεται όμως τίποτα αυτόματα και εύκολα (όπως θέλουν να μας πείσουν), αλλά όπως μας λέει ο Ησίοδος, *«Την μεν κακότητα και κοπαδιαστά μπορεί να την πιάσει κανείς εύκολα· ο δρόμος είναι λείος και κοντά κατοικεί· αλλά στην αρετή μπροστά οι θεοί έβαλαν ιδρώτα οι αθάνατοι· και μακρύ είναι κι ορθό το μονοπάτι ως αυτή και τραχύ στην αρχή· μα όταν φτάσεις στην κορυφή, εύκολα έπειτα ζυγώνεται, κι ας ήταν δύσκολη»* (Έργα και ημέραι, στ. 287- 292). Η αρετή και η κακία δεν έχουν το περιορισμένο νόημα που έχουν σήμερα. Σήμαιναν κάτι ευρύτερο που μπορεί να συνοψιστεί στα εξής: σε αυτά που εξυψώνουν τον άνθρωπο και σε αυτά που τον υποβιβάζουν ως άνθρωπο. Κοπάδια θέλουν και όχι ελεύθερους ανθρώπους. Ο δρόμος είναι μονοπάτι και όχι λεωφόρος.

Εάν ο παραπλανημένος ήταν ενημερωμένος, θα γνώριζε ότι το ερπετό/ο δράκος/το φίδι στις μυθολογίες δεν συμβολίζει πάντοτε στο κακό. Απεναντίας, υπάρχουν όσα πλείστα παραδείγματα θετικών συμβολισμών. Ακόμα και αυτή η λέξη «δράκος», αρχικά είχε θετική σημασία· τον οξυδερκή. Ακόμα και στην περίπτωση που θα μπορούσε να θεωρηθεί σύμβολο του κακού, αυτό έχει σχετική σημασία. Αυτό, γίνεται αίτιο ώστε ο δυνάμει ήρωας να γίνει ενεργεία ήρωας. Θέση που μπορεί να συνδεθεί με την φιλοσοφική θεώρηση του κακού ως παρυπόσταση, που υπάρχει όχι ως ουσία αλλά ως έλλειψη του αγαθού. Άλλωστε η ίδια η εξέλιξη/ ανέλιξη προϋποθέτει τον διπολισμό. Θα γνώριζε επίσης ότι οι μύθοι

δεν ερμηνεύονται ποτέ κατά γράμμα. Υπάρχουν φιλοσοφικά κείμενα (κυρίως των νέο- πλατωνικών) που μας λένε διαφωτιστικά πράγματα σχετικά με την προσέγγιση της μυθολογίας, και δίνουν απίστευτο βάθος σε αυτήν. Όσοι θα επιμείνουν όμως στην κατά γράμμα ερμηνεία (και απευθύνομαι σε όσους παίρνουν κυριολεκτικά την τιτανομαχία και τον «σκοτεινό» ρόλο του Κρόνου- όπως αναφέρθηκε παραπάνω), τίθεται προς αυτούς ένα ερώτημα: άραγε, θα κατανοούσαν με τον ίδιο τρόπο την τιμωρία του Προμηθέα από τον Δία, επειδή έκλεψε το πυρ και το έδωσε στους θνητούς; Ή, τι θα σκέπτονταν για τον Δία, ο οποίος κατακεραύνωσε τον Ασκληπιό; Βεβαίως, οι αποκωδικοποιήσεις υπάρχουν. Οι ιερατικοί μύθοι (οι μύθοι, δηλαδή, που εμπλέκουν θεούς), δεν ανήκουν στους διδακτικούς. Ο σκοπός τους είναι εντελώς διαφορετικός από τους φιλοσοφικούς- ηθικούς. Η διάκριση των μύθων όμως σε ιερατικούς και φιλοσοφικούς, είναι ένα μεγάλο και θεμελιώδες ζήτημα, και άγνωστο στους πολλούς. Για αυτό και θα εξεταστεί προσεχώς σε ξεχωριστή δημοσίευση.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας.

Διομήδης